

Sygn. akt VIII AKa 39/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Adam Wrzosek (spr.)

Sędziowie: SA – Sławomir Machnio

SO (del.) – Michał Bukiewicz

Protokolant: – sekr. sąd. Klaudia Kulbicka

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2023 r.

sprawy U. S., córki M. i B. z domu S., urodz. (...) w W.

oskarżonej z art. 58 ust. 2 i z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 stycznia 2022 r. sygn. akt VIII K 65/20

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż waga netto ziela konopi innych niż włókniste, o którym mowa w czynnie przypisanym oskarżonej U. S. w pkt II tegoż wyroku (czyn z pkt 2 aktu oskarżenia), wyniosła 0,86 g;*
- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;*
- zasądza od oskarżonej U. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty za drugą instancję.*

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 39/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 65/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione							
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.				
1.		U. S.	Opinia uzupełniająca wydana przez biegłego R. J. na rozprawie odwoławczej.	Protokół rozprawy odwoławczej z dnia 18 grudnia 2023 r.			
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione							
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
2.1.1.1.	Opinia uzupełniająca biegłego R. J., wydana na rozprawie odwoławczej.	Opinia uzupełniająca jest jasna, pełna i nie zachodzą w niej sprzeczności. Nadto jest kompatybilna z opinią pisemną sporządzoną przez biegłego R. J. w postępowaniu przygotowawczym.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p>W zakresie czynu przypisanego oskarżonej w pkt I zaskarżonego wyroku:</p> <p>obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 4 w zw. z art. 7 i art. 410 k.p.k., szczegółowo opisana w pkt 1- 3 petitum apelacji,</p> <p>które to naruszenia skutkowały mającym istotny wpływ na</p>	<p># w zakresie czynu z pkt I zaskarżonego wyroku zarzuty nie są zasadne</p> <p># w zakresie czynu z pkt II zaskarżonego wyroku zasadny jest zarzut dotyczący braku wagi netto posiadanego przez oskarżoną ziela konopi innych niż włókniste. Pozostałe zarzuty nie są zasadne.</p>

	<p>treść wydanego wyroku błędem w ustaleniach faktycznych, szczególnie opisanym w pkt 4 petitum apelacji.</p> <p>W zakresie czynu przypisanego oskarżonej w pkt II zaskarżonego wyroku:</p> <p>obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, opisana w pkt 5 petitum apelacji,</p> <p>która to obraza prawa materialnego była poprzedzona, mającym wpływ na treść wyroku, naruszeniem przepisów postępowania, tj. art. 4 w zw. z art. 7 i art. 410 k.p.k., szczególnie opisanym w pkt 6 petitum apelacji,</p> <p>co w konsekwencji doprowadziło do mającego wpływ na treść wyroku błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, szczególnie opisanym w pkt 7 petitum apelacji.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p><i>Zarzut dotyczący braku ustalenia, w czynie przypisanym oskarżonej U. S. w pkt II zaskarżonego wyroku, wagi netto ziela konopi innych niż włókniste jest zasadny. Pozostałe zarzuty zawarte w apelacji nie są zasadne.</i></p> <p><u>W odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonej w pkt I zaskarżonego wyroku.</u></p> <p>Oskarżona w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniła, że G. N.: „(...) zadzwoniła do mnie. Zrozumiałam, że chce ode mnie marihuany. Mówiła, że całą noc ćpała, umówiliśmy się w moim</p>		

mieszkanii. Kiedy przyszła telepała się. Bałam się jej i tego w jakim jest stanie. Razem zapaliliśmy marihuanę. Ale powiedziałam, że G. musi wyjść. Wówczas zaczęła być agresywna. Biła mnie. Przewróciła. Kwestia pieniędzy wyszła od G.. Ja jednak nie chciałam ich przyjąć. Nie chciałam żadnych pieniędzy. Ja cały czas znajdowałam się pod wpływem silnych emocji. Gdy zaczęła być agresywna, to zadzwoniłam po swojego chłopaka. On przyszedł. Spakowaliśmy wszystkie rzeczy G., w tym także jej pieniądze i wyszliśmy razem z mieszkania” (k. 64 - 65). Na rozprawie oskarżona wyjaśniła, że G. N. w rozmowie telefonicznej stwierdziła, iż: „(...) uciekła z domu, że pokłóciła się ze swoją matką, że nie było jej całą noc w domu, że kupiła narkotyki od kogoś na mieście i jest po prostu taka pobudzona. Chciała przyjść do mnie do domu, żeby się uspokoić. Nie pamiętam dokładnie, czy ta rozmowa tak wyglądała, ale już w tamtym momencie zastanawiałam się, czy może jej chodzić o marihuanę, ale nie umawiałam się z nią, żeby spalić wspólnie marihuanę bądź jej ją sprzedać. Chciałam w jakiś tam sposób pomóc jej. Bo wiedziałam, że ma duże problemy z matką i że mają jakieś nie ok relacje. Gdy G. N. do mnie przyszła, to od samego początku była bardzo agresywna, pobudzona, zażądała ode mnie abym jej dała marihuanę, a w momencie gdy powiedziałam, że nie uważam, że jest to dobry pomysł, zaczęła sama szukać jej po moim pokoju. Nie mogła jej znaleźć i miałam wrażenie, że w akcie desperacji rzuciła we mnie pieniędzmi. Ja byłam bardzo przerażona, bo G. N. jest ode mnie o wiele większa i wymusiła swoim zachowaniem i agresją to, że skręciłam tego blanta, jointa i jeszcze wtedy, jak próbowała ode

mnie wymusić, to kopnęła mojego psa. Gdy miałyśmy iść na balkon, żeby go skonsumować, spalić napisałam do mojego chłopaka sms-a, że moja koleżanka jest u mnie w mieszkaniu i jest pod wpływem narkotyków i czy mógłby przyjechać, bo się boję. W momencie jak zaczęliśmy wspólnie palić, próbowałam przekonać, rozmawiać z nią, że po pierwsze samo palenie w żaden sposób jej nie pomoże, że powinna pojechać do domu i porozmawiać ze swoją mamą, bo na pewno jej mama się martwiła, skoro nie było jej przez całą noc. W momencie, gdy zaczęłam jej to mówić zaczęła mnie wyzywać, powiedziała, że nie mam prawa mówić, co ma robić, kiedy nie wiem jak wygląda jej sytuacja. W tamtym momencie spaliliśmy już jointa i udałyśmy się do mojego pokoju. Przez to, że robiła się coraz bardziej agresywna, zaczęła mnie dodatkowo wyzywać. Ja powiedziałam jej, że w tym momencie ma wyjść z mojego mieszkania, bo nie zgadzam się, żeby zachowywała się w ten sposób. W tamtym momencie w jej oczach pojawiła się totalna furia, zaczęła mnie szarpać, ciągnąć za włosy, wyśmiewała się ze mnie i w pewnym momencie przewróciła mnie, jak wspomniałam jest ode mnie dwa razy większa. Tak naprawdę niewiele pamiętam, z tego co się później wydarzyło. Pamiętam tylko, że błagałam ją dosłownie, żeby mnie zostawiła”. Dalej oskarżona wyjaśniła, że G. N. ściągnął z niej W. P., który spakował rzeczy G. N., w tym pieniądze i wyprowadził ją z mieszkania. Po odczytaniu zeznań z postępowania przygotowawczego oskarżona stwierdziła, że była wówczas bardzo zmęczona trwającym zatrzymaniem, a nadto nie wszystko zostało zaprotokołowane. Na koniec dodała:

„Ogólnie potwierdzam odczytane wyjaśnienia, z tym, że niektóre rzeczy za mało wytłumaczyłam” (wyjaśnienia złożone przez U. S. na rozprawie).

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie odniósł się do różnic występujących w wyjaśnieniach złożonych przez oskarżoną na obu etapach postępowania, stwierdzając ogólnie, że są one logiczne, konsekwentne i spójne, a tym samym zasługują na walor wiarygodności. Nadto Sąd pierwszej instancji podniósł, że wyjaśnienia oskarżonej korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w tym zeznaniami W. P.. Następnie Sąd Okręgowy stwierdził, że oskarżona wyjaśniła min., iż: „(...) G. N. odwiedziła ją w mieszkaniu i była bardzo pobudzona, agresywna. (...) wraz z pokrzywdzoną zapaliła marihuanę (...). Po zażyciu marihuany stan G. N. znacznie się pogorszył i zaatakowała oskarżoną (...)” (pkt 2.1 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W. P. zeznał, że po tym, jak oskarżona: „(...) napisała do mnie, że jest w zagrożeniu, ponieważ G. N. stosuje do niej siłę, jest agresywna i nie jest w stanie jej opanować” pojechał do niej. Po wejściu do mieszkania: „(...) usłyszałem krzyki i płacz i od razu wszedłem do pokoju, gdzie zobaczyłem, że Ula leży na podłodze, a na niej siedzi G. N. i stosuje wobec niej siłę, było widać, że G. N. nie kontroluje swoich działań. Kazałem jej zejść z Uli, żeby zatrzymać sytuację i od razu powiedziałem, żeby wyszła z mieszkania”. Następnie spakował rzeczy G. N. „łącznie z pieniędzmi, które leżały na łóżku

w kwocie 50 zł i wyprowadził ją z mieszkania (protokół rozprawy). W. P. nie był zatem świadkiem zdarzeń poprzedzających wypalenie przez G. N. marihuany otrzymanej od oskarżonej. Z jego zeznań nie wynika, czy G. N. stała się agresywna przed, czy też po wypaleniu marihuany. Kwestia ta ma istotne znaczenie albowiem nie została ona przedstawiona w sposób tożsamy przez oskarżoną w depozycjach złożonych w postępowaniu sądowym i na rozprawie. W postępowaniu przygotowawczym oskarżona wyjaśniła, że G. N. stała się agresywna po zapaleniu marihuany i wtedy zadzwoniła do W. P.. Z kolei na rozprawie oskarżona stwierdziła, że G. N. od początku była bardzo agresywna i pobudzona i przed wyjściem na balkon w celu wypalenia marihuany wysłała sms-a do swojego chłopaka. Zważywszy na podniesione w apelacji zarzuty, że oskarżona udostępniła G. N. marihuanę wbrew swojej woli, będąc do tego przymuszona i zastraszona, należy odnieść się do przedstawionego przez oskarżoną na rozprawie zachowania G. N., które poprzedzało udzielenie jej narkotyku. Z cytowanych wyżej wyjaśnień oskarżonej z rozprawy wynika, że zanim doszło do wydania narkotyku, G. N. sama szukała go w pokoju oskarżonej, rzuciła w oskarżoną pieniędzmi oraz kopnęła jej psa. Wyzwiska szarpanie, ciągnięcie za włosy, przewrócenie na podłogę nastąpiło zaś miejsce po wypaleniu marihuany i miało związek z uwagami oskarżonej dotyczącymi konfliktu G. N. z matką oraz żądaniami opuszczenia przez nią mieszkania oskarżonej. Nie ulega też wątpliwości, że skoro W. P. zeznał, że z informacji przekazanej mu przez oskarżoną wynikało, że G. N. stosuje wobec

niej siłę, to oskarżona skontaktowała się z nim po wypaleniu marihuany. W tym stanie rzeczy w świetle depozycji złożonych przez oskarżoną na rozprawie, w tym także depozycji dotyczących dysproporcji związanych masą ciała, nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że zachowanie G. N., które poprzedzało udostępnienie jej marihuany przez oskarżoną, było tak agresywne i zastraszało oskarżoną w taki sposób, że była ona zmuszona do wydania marihuany wbrew swojej woli.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśnił dlaczego przypisał oskarżonej określony w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kwalifikowany typ przestępstwa udzielenia innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Skarżący poczynionych w tym zakresie ustaleń nie kwestionował w złożonym środku odwoławczym – co zwalnia Sąd odwoławczy do odnoszenia się do tej kwestii.

W odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonej w pkt II zaskarżonego wyroku.

Podczas przeszukania mającego miejsce w dniu 16 października 2019 r. oskarżona dobrowolnie wydała znajdujące się w szufladzie biurka zawiniątko z folii aluminiowej z zawartością kolorowego listka i torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego (notatka służbowa z dnia 16 października 2019 r., protokół przeszukania z dnia 16 października 2019 r. wraz ze spisem i opisem zabezpieczonych rzeczy). Kolorowy znaczek o wadze 0,07

g netto zawierał LSD (protokół użycia testera narkotykowego z dnia 16 października 2019 r.). Susz roślinny znajdujący się w torebce o wymiarach 10 x 12 cm został również poddany badaniom przy użyciu testera narkotykowego i ważył brutto 2,05 g przed badaniem i 2,04 po badaniu. Badanie wykazało, że jest to marihuana (protokół użycia testera narkotykowego z dnia 16 października 2019 r.). W postępowaniu przygotowawczym dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu badań chemicznych. Biegły R. J. w pisemnej opinii stwierdził, że susz roślinny zabezpieczony u oskarżonej jest zielem konopi innych niż włókniste, zaliczanym do do środków odurzających grup I – N i IV – N w wykazie umieszczonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych, a jego waga netto wyniosła 0,86 g przed badaniem i 0,78 g po badaniu. Z kolei kartoniki zawierają LSD, zaliczane do substancji psychotropowych grupy I- P w wyżej wymienionym wykazie, a każdy z 3 sztuk kartoników należy traktować jako ilość odpowiadającą jednej typowej porcji używanej do odurzenia (pisemna opinia z dnia 5 maja 2020 r.). W postępowaniu odwoławczym przeprowadzono dowód z uzupełniającej opinii biegłego R. J.. W opinii tej biegły wyjaśnił, że listek zawierający LSD składał się faktycznie z trzech listków połączonych perforacją i każdy z tych listków zawierał 20 ng tej substancji, co jest typową jednorazową porcją narkotyku. Stwierdzona ilość substancji czynnej była standardowa, a tym samym

nie było potrzeby przeprowadzenia badań jakościowych. Biegły wyjaśnił też różnicę pomiędzy wagą brutto i wagą netto suszu zabezpieczonego podczas przeszukania u oskarżonej. Susz znajdował się bowiem w dużej torebce o wymiarach 10 x 12 cm, która z uwagi na jej rozmiar musiała ważyć powyżej 1 g, a tym samym waga brutto wyniosła przed badaniem suszu przy użyciu testera narkotykowego 2,05 brutto, a waga netto przed badaniem przeprowadzonym przez biegłego 0,86 g (protokół rozprawy odwoławczej).

Biegły R. J. podczas przeprowadzonych badań nie ważył torebki, w której znajdował się susz zabezpieczony podczas przeszukania przeprowadzonego w mieszkaniu oskarżonej. W związku z tym, że biegły ustalił wagę netto suszu, dokładne ustalenie wagi torebki było zbędne i nie miałyby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie było również potrzeby jakościowego badania substancji psychotropowej znajdującej się na zabezpieczonym listku. Biegły stwierdził, że każdy z trzech listków zawierał po 20 ng LSD, co stanowi typową dawkę do jednorazowego odurzenia (opinia pisemna i opinia ustna złożona na rozprawie odwoławczej).

Dla właściwego odzwierciedlenia przestępnego zachowania oskarżonej, o którym mowa w pkt II zaskarżonego wyroku należało opis czynu uzupełnić o wagę netto posiadanego przez oskarżoną środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem obrońcy, że czyn polegający na posiadaniu przez

oskarżoną listka zawierającego LSD o wadze 0,07 g, składającego się z trzech kartoników, z których każdy zawierał dawkę substancji czynnej, typową do jednorazowego odurzenia oraz posiadaniu 0,86 g netto ziela konopi innych niż włókniste – stanowi wypadek mniejszej wagi. Przy rozstrzyganiu, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi, ilość posiadanego środka odurzającego jest tylko jednym z elementów, który powinien być brany pod uwagę i niewielka ilość środka odurzającego nie musi, niejako automatycznie, prowadzić do uprzywilejowanej subsumpcji. O uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje całościowa ocena jego społecznej szkodliwości, jako zmniejszonej do stopnia uzasadniającego wymierzenie kary według skali zagrożenia ustawowego, przewidzianego w przepisie, wyodrębniającym wypadek mniejszej wagi w kategorii przestępstw określonego typu. Na ocenie tej ważą przesłanki dotyczące zarówno przedmiotowej, jak i podmiotowej strony czynu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2002 r., sygn. II KKN 79/00, LEX nr 56084). Spośród elementów strony przedmiotowej czynu min. należy uwzględnić: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, sposób działania sprawcy, użyte przez niego środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem. Odnośnie elementów podmiotowych rozważać należy min. poddać: postać zamiaru, motywację i cel działania sprawcy. Istotne są również formy umyślności, premedytacja, dokładność w przygotowaniu przestępstwa, upór w dążeniu do osiągnięcia celu przestępnego, przypadkowość działania sprawcy

(vide: Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz do art. 278 – 363 k.k., pod red. A. Zolla, t. III, Kraków 1999, s. 43 – 44). Przepięne zachowanie oskarżonej nie było zarówno przypadkowe, jak i incydentalne, o czym świadczy popełnienie przez nią w dniu 24 maja 2018 r. czynu z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, co wyklucza przyjęcie, że posiadanie przez oskarżoną w dniu 16 października 2019 r. wyżej wymienionych środków narkotycznych stanowi wypadek mniejszej wagi.

Przy ocenie, czy w rozumieniu art. 62 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ujawniona ilość narkotyków jest nieznaczna bierze się pod uwagę nie tylko to, ile one ważą, lecz także przesłanki wymienione w art. 115 § 2 k.k. (teza 4 do art. 62a w Komentarzu do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Wojciecha Kotowskiego, Bolesława Kurzepy i Andrzeja Ważnego, wyd. III, LEX/el. 2022). Instytucja określona w powyższym przepisie ma charakter fakultatywny, a zatem przewiduje tylko uprawnienie do umorzenia postępowania. Przepis art. 62 a wyżej wymienionej ustawy adresowany jest do sprawców jednorazowych, którzy mieli minimalny, sporadyczny kontakt z środkiem odurzającym, na zasadzie tylko jednorazowego odurzenia się (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. II AKa 42/18, LEX nr 3191531). Mając na uwadze, że zachowanie skazanej – o czym mowa wyżej nie miało charakteru incydentalnego – nie było podstaw do zastosowania w stosunku do U. S.

instytucji określonej w art. 62a cyt. wyżej ustawy.

W odniesieniu do kar orzeczonych wobec oskarżonej.

Sąd odwoławczy mógłby dokonać korekty kar orzeczonych wobec oskarżonej w przypadku stwierdzenia, że są one rażąco niewspółmierne w rozumieniu, o którym mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. Ma to miejsce wtedy, gdy na podstawie okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenie co do wymiaru kary, ale o różnicę tak zasadniczą, iż karę wymierzoną nazwać można byłoby – również w znaczeniu potocznym – rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Zważywszy na znaczną społeczną szkodliwość czynów, których dopuściła się oskarżona oraz to, że kary jednostkowe zostały orzeczone w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, a wykonanie kary łącznej, wymierzonej na zasadzie asperacji, warunkowo zawieszono na okres próby – tego rodzaju sytuacja w odniesieniu do kar orzeczonych wobec U. S. nie ma miejsca.

Wniosek

<p>W zakresie czynu z pkt I zaskarżonego wyroku:</p> <p>- o zmianę wyroku w tej części i uniewinnienie oskarżonej.</p> <p>W zakresie czynu z pkt II zaskarżonego wyroku:</p> <p>- o zmianę wyroku w tej części poprzez ustalenie, że powyższy czyn stanowi przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a posiadany przez oskarżoną środek psychotropowy w postaci LSD w ilości jednego papierowego listka o wadze 0,07 g netto i środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,86 g netto był ilością nieznaczną, przeznaczoną na użytek własny sprawcy, a orzeczenie wobec oskarżonej kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu oraz stopień społecznej szkodliwości i w konsekwencji umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 62 a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	<p># w odniesieniu do czynu z pkt I zaskarżonego wyroku wniosek nie jest zasadny</p> <p># w odniesieniu do czynu z pkt II zaskarżonego wyroku wniosek w zakresie dotyczącym ustalenia wagi netto ziela konopi innych niż włókniste jest zasadny, w pozostałej części jest zaś niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zostały wskazane we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o uznaniu oskarżonej U. S. za winną popełnienia przypisanych jej czynów, przy czym czyn z pkt II zaskarżonego wyroku należało uzupełnić o wagę netto ziela konopi innych niż włókniste.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Zostały wskazane we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Ustalenie wagi netto określonego w pkt II zaskarżonego wyroku ziela konopi innych niż włókniste.	
Zwiążle o powodach zmiany.	
Zostały wskazane we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		

Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
U. S.	III	Na podstawie art. 626 § 1 i art. 634 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 i art 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę sądową za drugą instancję.

7. PODPIS
Sławomir Machnio Adam Wrzosek Michał Bukiewicz

1.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej U. S.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o winie
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana